

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 9.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.9.21>

УДК 330.341.1

A. A. Shumaiev,

аспірант, Державний університет “Київський авіаційний інститут”

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-4457-7121>

**ПРІОРИТЕТНІ ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ В СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ**

A. Shumaiev,

Postgraduate student, State University “Kyiv Aviation Institute”

**PRIORITY INSTRUMENTS OF STATE REGULATION OF THE
DEVELOPMENT OF INNOVATIVE PROJECTS IN THE FIELD OF
INFORMATION TECHNOLOGIES**

Мета статті полягає в дослідженні проблем державного регулювання розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій та визначенні напрямів їх вирішення. Розглянуто сучасні виклики, що перешкоджають розвитку цифрових інновацій. Проаналізовано світовий досвід у сфері стимулювання ІТ-інновацій, який свідчить, що успішне управління

інноваційними проектами в сфері інформаційних технологій передбачає: гнучке регулювання, державну підтримку на всіх етапах інноваційного циклу, стимулювання приватних інвестицій, цифровізацію управлінських процесів. Сформульовано перелік пріоритетних інструментів державної політики, які сприятимуть ефективному розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій, а також дозволять активізувати інноваційні процеси та підвищити інвестиційну привабливість галузі. Окрема увага приділена фінансовим, нормативним, інституційним та цифровим механізмам підтримки інновацій.

In today's world, information technology is one of the most dynamic sectors of the global economy. A country's ability to effectively create, scale and implement innovations in this area has a significant impact on its competitiveness, digital security and economic development. In the era of global digital transformation, the state acts not only as a regulator, but also as a moderator and driver of innovative progress. At the same time, existing mechanisms for state regulation of innovative projects in the field of information technology are often outdated, inconsistent or ineffective. This necessitates the development and implementation of priority tools capable of ensuring strategic, flexible and effective management of innovation processes.

The purpose of this article is to examine the problems of state regulation of innovative projects in the field of information technology and to identify ways to solve them.

The article examines the main problems of state regulation of innovative projects in the field of information technology in Ukraine, namely: insufficient funding for innovation; fragmentation of the regulatory framework; bureaucracy and regulatory pressure; brain drain and intellectual drain; business distrust of the state. The global experience in stimulating IT innovation has been analysed, which shows

that the successful development of innovative projects in the field of information technology requires flexible regulation, state support at all stages of the innovation cycle, stimulation of private investment, and digitisation of management processes. Ukraine can adapt these practices to local challenges.

A list of priority public policy instruments has been formulated that will promote the development of innovative projects in the field of information technology, as well as stimulate innovation processes and increase the investment attractiveness of the industry. The priority instruments should be: a comprehensive regulatory framework (improvement of legislation on innovative activity; introduction of regulatory “sandboxes” for testing IT solutions; adoption of framework acts to support digital start-ups); effective financial mechanisms (provision of state grants and subsidies; tax incentives for IT companies implementing innovations; introduction of public-private co-financing mechanisms); modernised institutions (creation of innovation hubs, technology parks, R&D centres; support for technology transfer centres; involvement of IT businesses in the development of state innovation strategies); digital project management platforms (automation of state support procedures; development of state digital platforms for interaction with businesses; open data as a tool for innovation). The implementation of the proposed measures will contribute to increasing the innovative capacity of the state, creating new jobs and strengthening Ukraine’s competitive advantages in the global digital space.

Ключові слова: державне регулювання, інноваційні проекти, сфера інформаційних технологій, цифрова трансформація, інноваційна політика, управління інноваціями.

Keywords: government regulation, innovative projects, information technology sector, digital transformation, innovation policy, innovation management.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В сучасних умовах сфера інформаційних технологій належить до найбільш динамічних секторів світової економіки. Здатність держави ефективно створювати, масштабувати та впроваджувати інновації в цій сфері істотно впливає на її конкурентоспроможність, цифрову безпеку та темпи економічного розвитку. В епоху глобальної цифрової трансформації держава виступає не лише регулятором, а й модератором та рушієм інноваційного прогресу [1]. Водночас чинні механізми державного регулювання розвитку інноваційних проектів у сфері інформаційних технологій нерідко виявляються застарілими, неузгодженими або малоефективними. Це зумовлює потребу у формуванні та впровадженні пріоритетних інструментів, здатних забезпечити стратегічне, гнучке та ефективне управління інноваційними процесами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика державного регулювання інноваційної діяльності є об'єктом дослідження багатьох науковців різних галузей і широко представлена в науковій літературі. Зокрема, цій темі присвячені праці таких відомих вітчизняних та зарубіжних дослідників, як В. Боднарчук, Я. Буряк, О. Волкова, В. Геєць, Е. Денісон, Н. Жаровська, Д. Мартін, Р. Нельсон, С. Онишко, Я. Паламаренко, І. Петровська, М. Скиба, Л. Федулова, С. Шевчук. Водночас низка аспектів, що стосуються державного регулювання розвитку інноваційних проектів у сфері інформаційних технологій, усе ще недостатньо досліджена та потребує уточнення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає в дослідженні проблем державного регулювання розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій та визначенні напрямів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Результати проведених досліджень свідчать про те, що наразі не існує загальновизнаного та

стандартизованого визначення інноваційного проекту. Згідно із Законом України “Про інноваційну діяльність” інноваційний проект – це комплекс заходів і процедур, необхідних для розроблення, створення та реалізації інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції, що відображені у комплекті документів, складених відповідно до вимог законодавства [2].

На думку О. Собка та І. Крисоватого, інноваційний проект представляє собою прогресивний механізм організації інноваційної діяльності підприємств. Його впровадження забезпечує формування інтелектуальної доданої вартості, що є головним чинником зростання інноваційного потенціалу та зміцнення конкурентних позицій суб’єктів господарювання [3].

С. Крамарчук і Н. Лубкей визначають інноваційний проект як нормативний документ, у якому поетапно деталізуються процеси й відносини, що забезпечують здійснення інноваційної діяльності. Цей документ виступає регулятором усіх заходів, пов’язаних із розробкою, впровадженням та реалізацією інноваційного продукту [4].

Інноваційні проекти у сфері інформаційних технологій відіграють ключову роль у процесах цифрової трансформації, зміцненні конкурентоспроможності економіки та удосконаленні системи державного управління. Водночас досягнення сталого розвитку інноваційного потенціалу сфери інформаційних технологій потребує зваженої та ефективної політики державного регулювання, спрямованої на стимулювання інноваційної активності через створення сприятливого інституційного середовища. Згідно з теоріями інноваційної політики, держава має забезпечувати інституційні передумови для інноваційної діяльності, зокрема через: формування нормативно-правової бази; підтримку досліджень та розробок; інфраструктурний супровід інновацій; розвиток людського капіталу; створення сприятливого інвестиційного середовища [5].

В Україні існує низка стратегічних документів, які декларують підтримку інноваційних проектів у сфері інформаційних технологій, а саме: “Стратегія цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках”, “Національна економічна стратегія на період до 2030 року”, Закон України “Про інноваційну діяльність”, Закон України “Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні” [2; 6; 7]. Однак, попри наявність стратегій, їх реалізація часто не має практичного продовження через нестачу фінансування та відсутність інституційної координації.

Відповідно, можна стверджувати, що основні виклики державного регулювання розвитку інноваційних проектів у сфері інформаційних технологій в Україні полягають у наступному:

- обмежене фінансування інноваційної діяльності (відсутність сталого механізму грантової підтримки стартапів, а також брак ефективного державного венчурного фонду);

- недосконалість нормативно-правового середовища (законодавча база часто не відповідає сучасним технологічним реаліям; відсутні спеціалізовані нормативні акти; відсутність міжвідомчої координації в регулюванні інновацій);

- відтік кадрів та інтелектуального потенціалу (слабка підтримка науки та молодих спеціалістів сприяє трудовій міграції; взаємодія між закладами вищої освіти та ІТ-бізнесом залишається недостатньо розвиненою);

- недовіра бізнесу до державних інституцій (ІТ-компанії уникають державного фінансування через побоювання щодо фіскального тиску; відсутні ефективні платформи для конструктивного діалогу між державою та представниками технологічного бізнесу) [6; 8; 9].

Незважаючи на наявні проблеми, сфера інформаційних технологій в Україні продовжує активно розвиватися, демонструючи стабільне зростання експорту. Станом на 2025 рік в країні реалізується низка державних програм та

ініціатив, спрямованих на підтримку сектору інформаційних технологій та інноваційної діяльності, а саме: Дія.City, що запроваджує спеціальний правовий режим для ІТ-компаній; Український фонд стартапів, який забезпечує фінансування для стартапів; проекти цифрової трансформації, що впроваджуються Міністерством цифрової трансформації України [10; 11; 12]. Втім, ці ініціативи не покривають усього інноваційного циклу, характеризуються недостатньою міжвідомчою координацією, обмеженим фінансуванням і нерівномірним охопленням регіонів.

Відсутність узгодженої та комплексної державної політики щодо розвитку інноваційних проектів у сфері інформаційних технологій суттєво знижує ефективність вже реалізованих ініціатив. Актуальною є необхідність формування єдиної системи підтримки інновацій, яка б охоплювала фінансові, нормативно-правові, освітні та інфраструктурні складові. Україна має потенціал для адаптації провідного міжнародного досвіду та переходу від декларативного до практичного, інструментального підходу у формуванні інноваційної політики. Світова практика свідчить, що сталий розвиток сфери інформаційних технологій у провідних країнах ґрунтується на активній ролі держави, яка забезпечує комплексну підтримку стартапів, стимулює науково-дослідницьку діяльність, розбудову інноваційної інфраструктури та цифрову трансформацію (табл. 1).

Таблиця 1. Міжнародний досвід державної підтримки інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій

<i>Країна</i>	<i>Фокус державної політики</i>	<i>Основні інструменти</i>
Ізраїль	Стартапи, венчурне фінансування	Гранти, венчурні фонди, інкубатори
Естонія	Цифровізація державного управління	Е-резидентство, X-Road, e-Gov
Сінгапур	Стратегічне планування інновацій	Платформи підтримки, Smart Nation, R&D-інвестиції

Джерело: сформовано на основі [13; 14; 15; 16; 17; 18].

Ізраїль є світовим лідером за кількістю стартапів у розрахунку на душу населення, а його інноваційна екосистема вважається однією з найуспішніших у світі, значною мірою завдяки ефективному державному втручанню на ранніх етапах розвитку технологічного бізнесу. Ключовими інструментами підтримки стали: Програма Yozma – державна ініціатива, започаткована у 1993 році у форматі державно-приватного венчурного фонду, що стимулювала формування приватного венчурного капіталу шляхом співінвестування з боку держави; Офіс головного науковця – структура, що координує державну підтримку інновацій, включаючи надання грантів на дослідження та розробки (R&D), сприяння міжнародній науково-технічній співпраці та підтримку технологічних інкубаторів; Державна мережа технологічних інкубаторів – понад 20 ліцензованих інкубаторів, які забезпечують проекти на стадії pre-seed стартовим фінансуванням за участю держави.

Ізраїль також має один із найрозвиненіших венчурних ринків, понад 4000 активних стартапів, а також стабільну присутність глобальних ІТ-корпорацій, таких як Google, Intel, Microsoft. Таким чином, саме поєднання цільової державної підтримки з гнучким механізмом приватного інвестування створює основу сталого інноваційного розвитку країни [13].

Естонія є яскравим прикладом глибокої цифровізації державного сектору та відкритості до впровадження інновацій. Її успіх базується на низці ключових інструментів: e-Residency – програма, яка надає іноземним громадянам можливість дистанційно відкривати та керувати ІТ-бізнесом в Естонії; X-Road – національна платформа для безпечного обміну даними між державними установами, що забезпечує повну електронну взаємодію в межах державного управління; регуляторні пісочниці для проектів у сферах fintech, blockchain та e-health, які дозволяють тестувати інноваційні рішення без ризику порушення чинного законодавства; Startup Visa Program – програма спрощеної імміграції

для іноземних підприємців та інноваторів, яка сприяє залученню міжнародного таланту.

Станом на сьогодні, 99% державних послуг в Естонії доступні онлайн, а рівень прозорості та ефективності державного управління є одним із найвищих у Європі. Успішна цифровізація публічного сектору не лише підвищує якість послуг, а й стимулює розвиток приватних ІТ-інновацій та зміцнює довіру громадян до держави [14; 15].

Сінгапур є державою з розвиненою інноваційною економікою, що послідовно інвестує в технології, науково-дослідні розробки (R&D) та розвиток стартап-екосистеми як ключові складові національної інноваційної стратегії. Основні інструменти підтримки включають: Smart Nation Initiative – державну стратегію розвитку цифрових сервісів, інфраструктури та ефективного урядування; AI Singapore – платформу для підтримки досліджень, стартапів і впровадження рішень у сфері штучного інтелекту; Державний венчурний фонд SGInnovate, що фінансує deep-tech стартапи на ранніх стадіях розвитку; Корпорацію Enterprise Singapore, яка надає гранти, кредити, експертну підтримку та допомогу у виході на міжнародні ринки; регуляторні пісочниці Monetary Authority of Singapore (MAS), що дозволяють fintech-компаніям експериментувати з новими продуктами під наглядом, уникаючи суворих ліцензійних обмежень.

Сінгапур посідає провідні позиції за кількістю ІТ-патентів на душу населення, а також відзначається високим рівнем інтеграції науки, бізнесу та уряду. Таким чином, стратегічні інвестиції в інтелектуальний капітал у поєднанні з гнучким регулюванням створюють передумови для технологічного прориву країни [16; 17; 18].

Досвід цих країн свідчить, що успішне управління інноваційними проектами в сфері інформаційних технологій передбачає: гнучке регулювання, державну підтримку на всіх етапах інноваційного циклу, стимулювання

приватних інвестицій, цифровізацію управлінських процесів. Україна може адаптувати ці практики з урахуванням локальних викликів. Інноваційний розвиток сфери інформаційних технологій у провідних країнах світу тісно пов'язаний з активною державною політикою, спрямованою на підтримку стартапів, розвиток інфраструктури та цифрової трансформації.

На нашу думку, державне регулювання розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій потребує суттєвого удосконалення. Державна участь у фінансуванні інновацій має бути стратегічною, але не бюрократичною. Необхідне переформатування ролі держави з контролюючої на стимулюючу. Інноваційна політика повинна бути частиною довгострокової стратегії цифрової трансформації. Також важливо забезпечити синергію між ІТ-бізнесом, наукою та державними структурами. Впровадження гнучких, адаптивних інструментів дозволить прискорити розвиток цифрової економіки.

Таким чином, сформульовано перелік пріоритетних інструментів державного регулювання, які сприятимуть розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій, а також дозволять активізувати інноваційні процеси та підвищити інвестиційну привабливість галузі (табл. 2).

Таблиця 2. Пріоритетні інструменти державного регулювання розвитку інноваційних проектів в сфері інформаційних технологій

<i>Група інструментів</i>	<i>Приклад</i>	<i>Очікуваний ефект</i>
Нормативно-правові	Законодавство про ІТ-інновації, регуляторні “пісочниці”	Створення сприятливого правового середовища
Фінансові	Гранти, субсидії, податкові пільги, державно-приватне співфінансування	Посилення мотивації для інноваційної діяльності
Цифрові управлінські	Платформи для моніторингу проектів, аналітика даних	Прозорість і ефективність управління
Інституційні	Створення національного агентства, регіональних хабів	Координація, підтримка на різних рівнях
Освітньо-кадрові	Освітні програми, підготовка інноваційних менеджерів	Формування інноваційного людського капіталу

Джерело: сформовано на основі [1; 7; 8; 10; 19].

На нашу думку, головними інструментами мають стати: комплексна нормативно-правова база (вдосконалення законодавства про інноваційну діяльність; запровадження регуляторних “пісочниць” для тестування ІТ-рішень; прийняття рамкових актів для підтримки цифрових стартапів); ефективні фінансові механізми (надання державних грантів і субсидій; податкові стимули для ІТ-компаній, що реалізують інновації; запровадження механізмів державно-приватного співфінансування); модернізовані інституції (створення інноваційних хабів, технопарків, R&D центрів; підтримка центрів трансферу технологій; залучення ІТ-бізнесу до розробки державних інноваційних стратегій); цифрові платформи управління проектами (автоматизація процедур державної підтримки; розвиток державних цифрових платформ для взаємодії з бізнесом; відкриті дані як інструмент інновацій). Реалізація запропонованих заходів сприятиме підвищенню інноваційної спроможності держави, створенню нових робочих місць та посиленню конкурентних переваг України в глобальному цифровому просторі.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Загалом можна стверджувати, що український сектор інформаційних технологій має великий потенціал. Для його ефективної реалізації важливо забезпечити державну підтримку галузі та сприяти об’єднанню компаній національного ІТ-ринку. Узагальнюючи вищезазначене, встановлено, що для забезпечення стійкого розвитку сектору інформаційних технологій в Україні необхідне впровадження цілісної державної політики, що базується на використанні таких пріоритетних інструментів: оновлення законодавчої бази; стимулювання інвестицій через фінансові та податкові інструменти; розвиток інституційної та кадрової інфраструктури; цифровізація публічного управління.

Література

1. Трансформація бізнесу для сталого майбутнього: дослідження, цифровізація та інновації: монографія /за ред. д.е.н., проф. О.А. Сороківської. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А., 2024. 593 с.
2. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. №40-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (дата звернення: 11.08.2025).
3. Крамарчук С.П., Лубкей Н.П. Теоретичні аспекти управління інноваційним проектом на вітчизняних підприємствах. *Глобальні та національні проблеми економіки*. Вип. 3. 2018. С. 252–255.
4. Собко О., Крисоватий І. Вдосконалення управління інноваційними проектами та поживлення інноваційної активності підприємств України. *Вісник економіки*. Вип. 3. 2021. С. 84–97.
5. Інноваційний розвиток діяльності суб'єктів господарювання в умовах воєнного та повоєнного стану: теорія, практика, аналітика: монографія / В.С. Пономаренко, Л.М. Малярець, Н.М. Внукова та ін.; за заг. ред. В.С. Пономаренка. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2024. 429 с.
6. Богма О., Савченко В. ІТ-сектор України: сучасні реалії та перспективи розвитку. *Підприємництво та інновації*. Вип. 12. 2020. С. 37–42.
7. Згалаг-Лозинська Л. Напрями удосконалення державного регулювання процесу управління інноваційними проектами в науковій сфері. *Підприємництво та інновації*. Вип. 13. 2020. С. 7–13.
8. Котельбан С.В. Сутність, методи та інструменти державного регулювання інноваційної діяльності. *Економіка та держава*. №4. 2017. С. 115–118.
9. Демчук С.В. Державне регулювання інноваційної діяльності підприємств: міжнародний досвід. *Економіка і регіон*. №2(85). 2022. С. 15–20.
10. Черничко Т.В., Кот М.М., Козар С.Ю. Інноваційно-цифрова модернізація економіки України: роль державних реформ в кризовий період. *Сталий розвиток економіки*. №2(53). 2025. С. 291–296.

11. Дія.City. 2021. URL: <https://city.dii.gov.ua> (дата звернення: 11.08.2025).
12. Індекс цифрової трансформації регіонів України підсумки 2024 року. *Міністерство цифрової трансформації України*. 2025. URL: https://hromada.gov.ua/research/indeks-cifrovoyi-transformaciyi-regioniv-ukrayini-pidsumki-2024-roku?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
13. Israel Innovation Authority. *Wikipedia*. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Israel_Innovation_Authority?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
14. X-Road. *Wikipedia*. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/X-Road?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
15. Лічфілд Г., Гуд Л. Як оцифрувати весь уряд. *Бізнес*. 2023. URL: https://www.wired.com/story/have-a-nice-future-podcast-25/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
16. Government Technology Agency. *Wikipedia*. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Government_Technology_Agency?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
17. Smart Nation. *Wikipedia*. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Smart_Nation?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
18. Global Trends in Government Innovation. *OECD*. 2023. URL: https://www.oecd.org/en/publications/global-trends-in-government-innovation-2023_0655b570-en.html?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.08.2025).
19. Гібадуллін О.В. Теоретично-методологічні аспекти державного регулювання інноваційного розвитку торгово-промислової сфери економіки України. *Актуальні проблеми державного управління*. Вип. 1(82). 2021. С. 27–31.

References

1. Sorokivska, O.A. (2024), *Transformatsiia biznesu dlia staloho maibutnoho: doslidzhennia, tsyfrovizatsiia ta innovatsii* [Business transformation for a sustainable future: research, digitalization, and innovation], FOP Palianytsia V.A., Ternopil, Ukraine.
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2002), The Law of Ukraine “About innovative activity”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (Accessed 11 August 2025).
3. Kramarchuk, S.P. and Lubkei, N.P. (2018), “Theoretical aspects of innovation project management at domestic enterprises”, *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, vol. 3, pp. 252–255.
4. Sobko, O. and Krysovatyi, I. (2021), “Improving the management of innovation projects and revitalizing the innovative activity of Ukrainian enterprises”, *Visnyk ekonomiky*, vol. 3, pp 84–97.
5. Ponomarenko, V.S., Maliarets, L.M. and Vnukova, N.M. (2024), *Innovatsiinyi rozvytok diialnosti subiektiv hospodariuvannia v umovakh voiennoho ta povoiennoho stanu: teoriia, praktyka, analityka*: [Innovative development of business entities in wartime and post-war conditions: theory, practice, analytics], KhNEU im. S. Kuznetsia, Kharkiv, Ukraine.
6. Bohma, O. and Savchenko, V. (2020), “IT sector of Ukraine: modern realities and development prospects”, *Pidpryiemnytstvo ta innovatsii*, vol. 12, pp. 37–42.
7. Zghalat-Lozynska, L. (2020), “Directions for improving state regulation of the process of managing innovation projects in the scientific sphere”, *Pidpryiemnytstvo ta innovatsii*, vol. 13, pp. 7–13.
8. Kotelban, S.V. (2017), “The essence, methods and tools of state regulation of innovation activity”, *Ekonomika ta derzhava*, vol. 4, pp. 115–118.
9. Demchuk, S.V. (2022), “State regulation of innovative activities of enterprises: international experience”, *Ekonomika i rehion*, vol. 2(85), pp. 15–20.
10. Chernychko, T.V., Kot, M.M. and Kozar, S.Yu. (2025), “Innovative and

digital modernization of the economy of Ukraine: the role of state reforms in the crisis period”, *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 2(53), pp. 291–296.

11. Diia.City (2021), available at: <https://city.diia.gov.ua> (Accessed 11 August 2025).

12. Ministry of Digital Transformation of Ukraine (2025), “Digital Transformation Index of Ukrainian Regions Results 2024”, available at: https://hromada.gov.ua/research/indeks-cifrovoyi-transformaciyi-regioniv-ukrayini-pidsumki-2024-roku?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

13. Wikipedia (2025), “Israel Innovation Authority”, available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Israel_Innovation_Authority?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

14. Wikipedia (2025), “X-Road”, available at: https://en.wikipedia.org/wiki/X-Road?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

15. Lichfield, H. and Hud, L. (2023), “How to digitize the entire government”, *Biznes*, available at: https://www.wired.com/story/have-a-nice-future-podcast-25/?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

16. Wikipedia (2025), “Government Technology Agency”, available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Government_Technology_Agency?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

17. Wikipedia (2025), “Smart Nation”, available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Smart_Nation?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

18. OECD (2023), “Global Trends in Government Innovation”, available at: https://www.oecd.org/en/publications/global-trends-in-government-innovation-2023_0655b570-en.html?utm_source=chatgpt.com (Accessed 11 August 2025).

19. Hibadullin, O.V. (2021), “Theoretical and methodological aspects of state regulation of innovative development of the trade and industrial sphere of the economy of Ukraine”, *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia*, vol. 1(82), pp. 27–31.

Стаття надійшла до редакції 29.08.2025 р.